

Č.j.: USTR S-777/2012

Praha, 27. prosince 2012

Počet listů: 4

Vážený pan

Adresa pro doručování:

Věc: Žádost o poskytnutí informací - rozhodnutí

Ústav pro studium totalitních režimů (dále jen „Ústav“) jako věcně příslušný orgán ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), obdržel dne 17. 12. 2012 žádost pana [redacted] nar. [redacted] o poskytnutí informací i v elektronické podobě:

1) Jaký plat a jaké odměny pobírali v roce 2012 ředitel Ústavu, náměstci a ředitelé odborů ve formátu: jméno – funkce – plat – odměny – zdůvodnění mimořádné odměny – počet odpracovaných měsíců?

2) Jakou částku rozdělil Ústav jako odměny ve čtvrtém čtvrtletí 2012, tedy coby vánoční odměny neboli 13. plat ve formátu:

- nejvyšší vedení – počet osob – částka,
- ředitelé odborů a vedoucí oddělení – počet osob – částka,
- řadoví zaměstnanci – počet osob – částka?

Ústav v této věci jako orgán prvního stupně místně a věcně příslušný rozhodl v souladu s ust. § 15 odst. 1 InfZ, takto:

Žádost se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ, s odkazem na ust. § 8a InfZ částečně odmítá v bodě 1 žádosti.

Odůvodnění:

Žadatel se ve své žádosti odvolává na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu As 57/2010-79 ze dne 27. května 2011, které stanoví, že příjemcem veřejných prostředků je jakákoliv osoba, které je vyplacena byť i jen minimální částka z veřejných rozpočtů. Zaměstnanec veřejné správy dostává za svou práci plat, který je mu vyplácen z veřejných

prostředků. Je proto ve smyslu § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím příjemcem veřejných prostředků. Na tyto informace se tak dle názoru Nejvyššího správního soudu nevztahuje ochrana osobních údajů a informace o příjemcích veřejných prostředků se poskytnou v rozsahu dle § 8b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žadatel rovněž upozorňuje na metodický pokyn Ministerstva vnitra České republiky k dané věci s odkazem na konkrétní ustanovení: K odmítnutí žádosti o informace zpravidla nebude možné přistoupit ve vztahu k veřejným funkcionářům podle § 2 odst. 1 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, tj. v případě vrcholných představitelů povinných subjektů, reprezentantů státní (veřejné) moci. Od této kategorie je však třeba odlišovat skupinu zaměstnanců podle § 2 odst. 2 a 3 zákona o střetu zájmů, např. těch, kteří se v rámci své pracovní činnosti podílejí na rozhodování o veřejných prostředcích (typicky o veřejných zakázkách apod.).

Ústav se již v roce 2011 zabíral obdobnou žádostí, ohledně poskytnutí platů vedení Ústavu, žádosti vyhověl a zveřejnil požadovanou informaci (viz: http://www.ustrcr.cz/data/pdf/vyzadane-informace/2011/ust_160_2011.pdf). S přihlédnutím ke všem okolnostem, včetně skutečnosti, že v právním řádu České republiky nemají rozhodnutí soudů precedentní povahu, tzn., jsou závazná pouze pro konkrétní případy a nikoliv obecně ve vztahu k dalším obdobným situacím, rozhodl Ústav o odmítnutí poskytnutí údajů k ředitelům odborů a poskytl jejich průměrný plat a celkovou výši odměn. Možnost odmítnout žádost o poskytnutí informací ohledně výše platu konkrétního zaměstnance potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č.j. 4 As 40/2010-66, když v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze judikoval, že „v dalším řízení však může krajský soud zvážit i možnost odchýlit se od tohoto [rozuměj As 57/2010-79] judikátu s ohledem na skutečnost, že v dané věci dochází ke střetu ústavně zaručených práv na svobodný přístup k informacím a na ochranu osobních údajů a je tak třeba dát na základě testu proporcionality prostor na posouzení, které z těchto ústavních práv má s ohledem na skutkový stav věci přednost.“

Právo na poskytování informací, stejně tak jako právo na ochranu osobních údajů, je ústavně zaručeným právem dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, resp. čl. 10 Listiny. Ústav se tak při svém rozhodování o žádosti o poskytnutí informace zabýval tím, zda zde existuje veřejný zájem na zveřejnění informací o výši platů a odměn ředitelů odborů, a to v tak konkrétní podobě, ve které tyto informace požadoval žadatel, a zda tento zájem je větší než zájem na ochraně soukromí těchto objektů informací. Po důkladném posouzení této otázky, i po dotázání jednotlivých zaměstnanců ve smyslu ust. § 20 odst. 4 InfZ, kterých se žádost týkala, Ústav dospěl k závěru, že veřejný zájem na poskytnutí informací nepřevyšuje zájem na ochraně osobních údajů, a proto se rozhodl informace v rozsahu požadovaném žadatelem neposkytnout, ale **poskytnout údaje o průměrném platu a celkové výši odměn všech ředitelů odborů.**

Údaj o výši platu (v nejširším slova smyslu), je typickým příkladem osobního údaje, jehož zpřístupnění třetí osobě zasáhne osobní sféru fyzické osoby způsobem více než zásadním. Především se jedná o údaj, z něhož lze u většiny osob (zejména zaměstnanců veřejné správy) usuzovat na celkovou výši jejich příjmů, a tedy na jejich celkové majetkové poměry. Znalost tohoto údaje se může stát prostředkem nátlaku na činnost daného člověka, a to nejen ve sféře pracovní, ale i ve sféře soukromé. Z těchto důvodů je nutné údaj o výši platu konkrétního zaměstnance za osobní údaj, jehož zpřístupňování zahrnuje soukromou sféru subjektu, a tedy i samotnou podstatu práva na ochranu osobnosti a osobních údajů ve smyslu

§ 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod natolik závažným způsobem, že ve svém důsledku jakékoliv zpřístupnění takového údaje třetím osobám vylučuje. Tento závěr je třeba vztáhnout na veškerá plnění ve prospěch zaměstnance povinného subjektu, tedy na jeho plat (nárokové i nenárokové složky), i na výši odměny.

Poskytnutí informací dle InfZ:

Mzdová politika kapitoly 355 - Ústav pro studium totalitních režimů je stanovena v souladu s metodikou pro stanovování platů zaměstnanců ve státní správě. Plat se stanovuje podle příslušných ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce a ustanovení § 5 odstavce 3 nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě ve znění pozdějších předpisů. K platu zaměstnanců může zaměstnavatel podle ustanovení § 131 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce poskytnout osobní příplatek. Stanovení příplatku za vedení vychází z ustanovení § 124 zákoníku práce, podle kterého se stanovuje výše příplatku za vedení podle stupně řízení a náročnosti řídicí práce.

	jméno, příjmení	průměrný plat 2012
ředitel Ústavu	Mgr. Daniel Herman	77 590,-
I. náměstek ředitele Ústavu	Mgr. Ivana Koutská (I – VII 2012)	77 400,-
	PhDr. Eduard Stehlík (VIII – XII 2012)	61 957,-
náměstek ředitele Ústavu pro ekonomiku provoz a informatiku	Ing. René Schreier	77 190,-

Řediteli Ústavu byla Radou Ústavu dne 4. 12. 2012 schválená odměna v celkové výši **50 000,- Kč**.

Náměstkům ředitele Ústavu byly vyplaceny v průběhu roku 2012 odměny v celkové výši **97 000,- Kč**. Odměny byly poskytnuty za plnění mimořádných úkolů nad rámec pracovních povinností, které výrazně přispěly k celkovým výsledkům činnosti Ústavu.

Průměrný plat ředitelů odborů v roce 2012 činil **50 675 Kč**. Odměny ředitelům odborů (5 ředitelů) v roce 2012 činily celkovou částku **184 000 Kč** a byly poskytnuty za efektivní podíl na významných mimořádných pracovních úkolech Ústavu a úspěšné vykonávání přidělených jednorázových pracovních úkolů, které si vyžádaly mimořádné pracovní úsilí.

Odměny ve čtvrtém čtvrtletí 2012

Vedení Ústavu a ředitelé odborů – 0,- Kč

Vedoucí oddělení a ostatní zaměstnanci: počet **71** celková částka **409 000 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve smyslu ust. § 16 zákona č. 106/1999 Sb., podat odvolání ve lhůtě stanovené zákonem.

PhDr. Pavel Žáček, Ph.D.
ředitel Kanceláře Ústavu

Ústav pro studium totalitních režimů
Siviečova 2428/2, 130 00 Praha 3

